

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indúlt Bétsből, Pénteken Junius 17-ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s.

A' Hetruriai I-ső Lajos Király' halálára nézve, 7 hetekig tartó gyász ruhát vett fel e. h. 14-dikén a' Cs. K. Udvar.

Az itt lévő Hannoveránus Követ, hivatal szerint való jelentést adott be a' mi külső dolgokra ügyelő Ministerünknek Gróf Kobentzel ő Exc.jának, hogy ő Nagy Britanniai Felsége a' Frantziákkal újra elkezdődött ellenségeskedések' alkalmatosságával, a' Hannoverai Választó Fejedelmi Hertzegsége nézve tökéletes neutralitást szándékozna tartani, a' mellyre a' Lünevillei Kötés szerént egész jussa volna. A' mi a' Hannoverai vidékeken tétődő hadi készületeket illeti, ezeket, tsak mint

B b b

előre való vigyázásnak okaért elő vétetett eszközöket úgy kellene tekinteni, a' mellyek csak abban az esetben fordítottónának halzonra, ha ő Brit. Felségének ezen tartományára, az ellenség rá meenni, és azzal reménség felett ellenséges módon bánni találna.

* * *

Osnabrück, Jun. 1-ső napján. Ide be nem jöttek még a' Fr. seregek. Mind a' Hannoverai vidékek felé nyomulnak. Jó fenyítéket tartanak. Deputátusainkat igen barátságosan fogadták; mellyre nézve szünni kezdett közöttünk az első nagy ijedség. — A hírizerént olyan kemény fenyíték tartatik ezen Fr. seregnél, hogy csak közelébről is két katonák, a' kik valami parafzt háznál két on-kalánt vettek volt magokhoz, példás büntetéft szenvedtek. — A' Bremai levelek is azt erősitik, hogy az előre való szomorú képzelődések ott is kezdenek lassan-lassan olzani, emyiben hogy, ha szintén egy 8000 emberekből álló Fr. sereg, Diepholtz, Vechte, és Kloppenburg mellett táborozván, csak többek érkezésit várja, 's azonnal tovább fog nyomulni, a' Frantzia tábor eleibe küldetett Hannoverai Deputatzióinak egygyik tagja Oberflieutenant Bock, azonban, a' Fr. fő vezérnek G. Mortiernek igen jó és régi barátja lévén, lehet remélleni, hogy fogatos leszen a' nevezett fő vezérnél való megjelenése.

Hannovera, Jun. 2-dikán. Olyan beszéd indúlt, hogy a' Fr. sereg' eleibe küldetett Deputatziótól már érkezett volna tudósítás ide vizlza, a' mely szerént a' Frantziák azt mondják, hogy ők nem úgy jönének, mint ellenség, hanem mint barát: tsakhogy barátságoknak első fundamento-

ma ez a' feltétel lenne, hogy a' hadi készülétekről haladék nélkül tegyünk le; a' több tikkelyek azután következhetnének.

A' Hannoverai Országglószék egy második Proklamatiót is hirdettetett ki, melynek ez a' foglalatja: — „Az ö Brit. F.ge és a' Fr. Országglószék között támadott új villongás olyan tulajdonságú, hogy a' tsak az Angliai Koronát illetheti, ö F.gét pedig, mint Választó Fejedelmet és Német Birodalom béli Rendet, telyességgel nem. Ezen egészben elvált tekintetben, a' Német Birodalmat illető Lünevillei Kötéshez tartja magát ö F.ge, ul m. a' melynek, maga is, izemélyes aldozatja által való előmozdítója vólt: a' mellyhez képpeft olyan bizodalommal van ö F.ge, hogy Német Statusai, egy a' Német Birodalmat telyességgel nem illető hadakozásnak alkalmatosságával, egész bátorságban és minden bántodás nélkül maradhatnak. Ellenben a' maga részéről is olyan nyilatkozatást tefzen ö F.ge, hogy, mint Választó Fejedelem, leg izoroffabb neutralitást fog tartani, 's ha szintén minden izükséges esetre, oltalmazó készületeket tétetni kéntelen is, tsakugyan kinyilatkoztatja, hogy, mint Német Rend, a' kiütéssel fenyegetődző hadakozásban részesülni, soha nem fog.

* * *

Végezete a' közelébbi M. Kurirban félbemaradott Angliai hadi Proklamatióinak: — „

„Szükséges azt is megjegyezni, hogy az Amiens-i Kötésnek 10-dik tikkelye, tsak egy része annak az egészsznek, a' mellynek minden részei egymással függésben vannak, és a' mellyeknek betöltetésekről úgy kell a' Kötések' közönséges principumjok szerént gondolkodni, hogy ezen tekintet-

ben nem lehet őket egymástól elválasztani. Ő Br. Felsége meg egygyezett ugyan abban, hogy a' Sz. János Rendjének Maltha szigetét vizfza adja, olyan feltétel alatt, ha neutrális és független marad: hanem, már akkor feltevődött vólt egy más igen fontos dolog, a' melly ő F.gét a' sziget vizfza adására indította, t. i. hogy a' 8-ik és 9-ik cikkelyek szerént a' Fr. Országlószék, a' Török Birodalomnak épségben való maradásában 's a' Jóniai szigetek' függetlenségekben, egygyet fog érteni. Azonközben ugy-mutatta ki magát a' dolog az ólta, hogy a' Fr. Országlószék ellenséges brándokkal volna ezen két tárgyra nézve, és hogy a' Török Birodalom feldaraboltatását illető gondolat, éppen ő tölle származott volna. Hogy ez így van, nem lehet rajta kételkedni: az egész világ előtt kihirdettetett ez, az Oberster Sebastiani levelének hivatal szerént való módon lett közönségesfétetődése által; 's ezen tisztnek Egyiptomban, Syriában, és a' Jóniai szigeten kimutatott magáviselte által; valamint szintén az Első Konzúlnak magának L. Withworthhoz intézett tulajdon szavai által. Ő Nagy Brit. F.ge nem fundamentom nélkül tekintette a' Fr. Országlószéket, úgy, mint a' ki magát azon békefféges Kötésnek megszégésére, a' mellyben a' Török Birodalomnak épségben való maradása, 's a' Jóniai szigetnek függetlensége meghatározották vala, magát el tökélllette volna; következésképpen Maltha szigetét sem üressithette ki, semmi okosság szerént ő F.ge, addíg, míg egy ily fontos tárgyra nézve valami más hasonló bátor-ságos zállogot nem kapott. Ő F.ge meggyözödött a' felől, hogy a' Fr. Országlószék, a' Kötésnek megkészülésétől fogva kimutatott magáviselte ál-

tal, és annak a' dolognak fontossága, a' melly azon Kötésnek egy részét teszi, ellenne mondhatatlan júst adnak ö Brit. F.gének, arra, hogy Maltha szigetét kezéből ki ne botsássa. A' Fr. Országglószék azonközben, az ö Brit. F.ge ily nyilvánóságos 'sily ellene mondhatatlan jussa mellett is, azt kívánta igen kurta és fenyegetődöz hangon, hogy Maltha szigetét adjuk visszán. Ha az a' nagyravágyás, a' mellyet a' Fr. országglószék az Athiensi Kötéstől fogva kinyilatkoztatott, az ö Brit. F.ge különös figyelmetésségét magához vonta: azon méltatlanságok is hasonlóképpen szivére hatottanak ö F.gének, a' mellyekkel a' Fr. Országglószék, az ö F.ge koronáját 's a' Brit. nemzetet érdekelte. Az Oberster Sebastiani tudósítása, olyan feladásokat és vádakat foglal magában az ö Brit. F.ge Országglószéke, 's az Egyiptomban volt Anglus tiszték és seregek ellen, a' mellyeknek leg kissébb fundamentumok sintsen. Az ö tudósítását pedig nem lehet úgy tekinteni, mint tsak valami magános ember levelét: minden tulajdonságai olyanok vóltak annak, mint a' milyenek a' hivatal szerént való tudósítások szoktak lenni, a' mellyeket az az Országglószék, a' mellyhez küldtetve vannak, helybehagyván, a' közönség eleibe botsáttat. Alig jött vala ez a' levél világ eleibe, és már újabb méltatlanság történt rajtunk, midön maga az Első Konzúl egy jelentésében, mellyet a' Törvényhozó Gyűléshez intézett így fejezte ki magát: — „Nagy Britannia egyedül ki nem köthet Fr. országnak hátalma ellen.“ — Ez az erőssítés éppen olyan fundamentum nélkül való, mint illetlen, és a' melly több háboruk, de nevezetesen az utólsobb által, egészfzen megzfoltatott. Egy ilyen erőssi-

tés, ilyen hivatal szerént való módon kihirdettete, egyébnek tellyefféggel nem tartathatik, hanem egy valóságos meghívásnak, a' melly által az a' Király és hatalmas nép, a' kiknek mind erejek mind akaratjok van a' magok ditsőffégeknek és be-
 tsületeknek védelmezésére, ingereltetnek. Az El-
 ső Konzúl' magaviselete egy közönséges audientzia
 alkalmatosságával, majd minden Europai Hatalmas-
 ságok' Követjeiknek jelenlétekben, vizont egy újabb
 meghívásnak tartathatik a' Fr. Orzáglószék részé-
 ről, a' mellyet itt nem lehet halgatással elmellöz-
 nünk. USCAG a Magyar Társaság Liberty Club az
 audientzia béli bezélgetésnek követője volt, in-
 kább nagyobbítására mint kitsinyítésére szolgált
 az illetlenségnek. Eppen azon időben, midőn a'
 mi Követünk Párisban a' most említett történetre
 nézve némünémű magyarázatot, és elégtételt ki-
 vánt volna: a' Frantzia Követ egy leg motskoló-
 dóbb és igen illetlen irást hirdettetett ki a' Ham-
 burgi újságban ö Brit. F.ge ellen: sőt midőn lát-
 ta volna a' Fr. Követ, hogy az irásnak kihirdet-
 tetése külömben meg nem eshetne, mint közönsé-
 ges követségben lévő személy, Orzáglószékének
 méltóságát vette fel, és úgy kívánta 's nyerte is
 meg, annak, a' Magistratus' újságában való kiadat-
 tatását. A' Hamburgi Magistratus szükségesnek
 találta lenni az engedelmességet. Ilyen módon,
 ezen városnak függetlensége is megrontatott, és a'
 Fr. Orzáglószéknek fenyegetődzései egy szabad
 Stárust, a' Nagy Britannia Felség ellen intéztetett,
 fundamentom nélkül való, és megbántó rágalma-
 zás kihirdetőjévé tettek. Ezen méltatlanságok lais-
 tromjokhoz ragaszthatná, ö F.ge azt a' több versben
 meg újított kívánságát is a' Fr. Orzáglószéknek,

hogy a' nyomtatásban való szabadságokat illető Konstituziót és törvényeket változtatná meg ő F.ge a' maga országában. Emlithetné továbbá ő F.ge, hogy a' Fr. országlószék nem egy versben kívánta ő F.gétől, hogy a' hospitalitás (jövevények befogadása) törvényét rontaná meg ő F.ge azon személyek eránt, a' kik az ő F.ge Státusai-ban menedékhelyet kerestek, és semmi ellenek való panaszra alkalmatosságot nem szolgáltattak. Lehetetlen mind ezeket a' dolgokat, 's a' Fr. Országlószéknek ezekben tett lépéseit gondolóra venni, hogy egyzfersmind a' felől is tökéletesen meg ne győződjünk, hogy ezek nem tsupa magokban elő forduló történetek, hanem annak az egyszer felvétellett syftemának, egy ágazatját teszik, a' mely által az ő Brit. F.ge Országlószékének megalatso-nyittatása és bolfszantatása tárgyaztatik. Ennyi ingereltetések és meghívások között is, arról, a' mivel méltóságának tartozik, elfelejtkezvén ő F.ge, leg nagyobb tsendességgel és mérseklettséggel kereste az elégtételt: midőn egyzfersmind minden eszközök által, a' mellyek Koronájának ditsősségével 's országa javával nem ellenkeznek, arra birni igyekezte a' Fr. Országlószéket, hogy engedné által azon pontokat az ő F.ge seregeinek, a' mellyek Európa' jövendő béli tsendességének állandóságára nézve, elkerüthetetlenül szükségesek. Ezen törekedései füstbe mentek: 's erre nézve parantsolta a' maga Követjének, hogy Párisf hagyja oda; a' lévén az ő F.ge tzélja, hogy félbe szakasztódjanak azok az alkudozások, a' mellyek hafzon nélkül már is igen sokáig tartottak vala; és hogy végvettetődjön a' bizontalankodásnak, a' mely különösen az ő F.ge jobbágyainak felette ártalmas.

Ö F.ge, noha az ő F.gét ingerlő meghívásokra
 nézve sokkal-több kívánságokat formálhatna, mint
 a' mellyeket már a' Fr. Országlószék eleibe terjesz-
 tetett: tsakugyan, az ilyen módon egész Európá-
 ra kiterjedhető inségeknak elhárithatások végett,
 még most is kész, a' mennyiben önnön ditsöflégé-
 vel 's népe javával nem ellenkezik, a' dolgoknak
 igasságos és betsületes elintéztetésekre vezető, 's a'
 veszedelmeket eltávaztató, minden útakat és mó-
 dokat nyitva hagyni. Ehez képpelt telyefféggel
 nem terheltetik ő F.ge egész Európa előtt kinyi-
 latkoztatni, hogy minden azok mellett is, a' mellyek az Amienszi Kötéstől fogva
 történtek, és mind azok mellett a' terjeszkedések
 mellett is, a' mellyekre a' Fr. Országlószék ezen
 Kötésnek értelme ellen kibotsátkozott, nem for-
 mál ő F.ge annyi kívánságokat, a' mennyire jussa
 volna, hanem még most is kész tsak annyi elég-
 tételnek elfogadására, a' mennyi az ő F.ge koro-
 nája' és népe' megbántattatásokért illendő, és a'
 mennyi annak tökéletes megakadályoztatására,
 hogy Fr. Ország a' terjeszkedést tovább is folytat-
 hassa, éppen elégséges leszen. Ö F.ge elég tisz-
 tán, és leg kissebb tárgynak elhalgatása nélkül elő-
 adá azon okokat, a' mellyek az elővétellett eszkö-
 zökhöz való nyulásra indították ő F.gét, a' ki
 telyefféggel nem akarja magát egy idegen nemzet-
 nek is az ő belső környülállásaiba avatni; és sem-
 mi nyereségre 's nevedezésre nem tzelez: hanem
 egyedül tsak az az érzékenység, a' mellyel Ko-
 ronájához és népe boldogságához viseltetni tarto-
 zik, az, a' mi arra a' buzgó kívánságra bírta ő
 Felségét, hogy egy Systemának további előmenet-
 telét, a' melly, ha gát nem tételtek eleibe, az egész

pallérozott világnak veszedelmes lehet, megakadályoztathassa.“

* * *

London, Május' 24-dikén. A' Parlament két Házaiban való fontos vetélkedések a' két nemzetek között folyó új ellenségeskedésekre nézve, tegnap kezdődtek el. Mennél kívánatosabban várta a' közönség, hogy ezen vetélkedéseket a' közönséges újságokban olvashassa: annál nagyobb kedvetlenséggel esett értésére, hogy az ülés kezdetén egy darabig semmi, tulajdon képen nem oda tartozó személyek a' Parlamentomban jelen nem lehettek, az után pedig, midőn néhány órák múlva a' karok' ajtai a' halgatók számára kinyitattak, már úgy el vóltak, nem tudhatni mitsoda rendelés szerént, előre foglaltatva, hogy a' künn várakozó sokaság közzül alig verekedhettek be, élet, kar, és láb veszedelemmel, ötön haton. A' melynek (mint a' Londoni újságok szomorúan panaszolkoznak) a' lett a' következése, hogy azok a' sebess írók, a' kik a' karokban ülven, az orátorok beszédjeiket ezeknek mintegy a' szájokból szokták ki kapkodni, 's papirosra tenni, most minnyájan ki szorúlván helyeikről, nem szolgálhattak az újságíróknak; melyre nézve ezek is, ezen nevezetes beszédek egyéb úton kéntelenítettven mostan megszerezni, nem oly hamar szolgálhattak azokkal, mint más alkalmatossággal szoktak vólt. Gondólják, hogy a' Ministereknek tettett így intézni a' dolgot, éppen azért, hogy ne siethessenek igen erősen az Ujságírók ezen fontos beszédeknek kiadásokkal. — A' Yorki Hertzezné is bennült a' karban. — Annyival nevezetesebb vólt a' Parlamentnak; ezen ülése, hogy, még Pitt vólt - Minister

is, a' kinek már oly régen szavát sem lehetett hallani a' Parlamentomban, ez úttal ismét egy olyan remekét adta, sok versben megkülömböztetett, meggyőző ékes szollásának, hogy igen gyakran kiáltották szavaira a' több tagok: haljuk! haljuk! — Két egész órát tartott a' beszéde. —

A' Vetélkedés tárgya mind két Házban a' volt, a' mi ilyen alkalmatossággal szokott közönségesen lenni, t. i: Hogy meg kell köszönni a' Hirálytól a' Parlamentomhoz küldetett követséget (Ezt a' M. Kurir 716 és 717 lapjain lehetett olvasni). Az ez évről való projektomot ilyen szavakban terjesztette Lord Pelham a' Parlamentom eleibe: — „Meg kell ő Felségének igen kegyelmes követségét köszönni, és bizonyossá kell tenni a' felől, hogy mi a' békeffének megmaradását igen ohajtjuk, 's meg is vagyunk győződve a' felől, hogy ő F.ge egy alkalmatosságot sem fog elmellőzni, hogy az a' háború, a' mellybe belé elegyedtünk, országunknak ditsőfféjével és bátor-ságos állapotjának állandó lábba való helyheztődésével, végződhesse - el. Mi igen hathatós indulattal értettük, hogy ő F.ge a' békeffé' megmaradására intézett törekedései, a' Fr. Országölözéknek nagyra - vágyó plánumai, 's a' mi függetlenségünket megrontó tzelozásai miatt fűftbe mentek légyen; 's hogy ő F.ge azon méltatlanságokért, a' mellyek ellenünk elkövettettek semmi elégtételt nem nyerhetett légyen. Ezen érzékenység által elevenítettvén, mi az ő F.ge Koronájának ügyét, 's népének javát, és mindent, a' mi egy szabad 's független nemzetnek betses, egész erőnkkel védelmezni, készek leszünk.“ — (Az e' felett tartatott beszédek mázfzor következnek).

London, Május' 27-dikén. Az Alsó Ház' eleibe ilyen kevés szavakból álló Királyi követtség érkezett 25-dikben: — „György, Király. Ő F.ge jónak találja tudósítani az Alsó Házat, hogy az ellenség' tudva lévő tzelozásának megelőzésére, 's az ő F.ge' koronájának 's népének bátorságára megkivántató leg alkalmatosabb elzközökhöz nyúlni, ő F.ge a' maga tartozó köteleffégének lenni gondolta légyen. A' dolog ez, hogy' ő F.ge, azon Parlamentomi végzés ereje szerént, a' mely ő Felségének a' katonaság számának nevelésére hatalmat engedett; ő F.ge a' pótolásra rendeltetve lévő nemzeti fegyveres csoportoknak özfze gyűjtetések eránt parantsolatot adott ki, hogy a' környülállásokhoz képpelt az országban halznokat leheffen venni.“

Itt olyan vélekedés van, hogy az ellenség, Irlandiát tette volna a' maga tzeljává: melyre nézve részünkről is ott tétetnek leg hathatósabban az óltalmazó küszületek. Tsupa protestáns nemzeti katonák (lakosok) 15 ezeren estek már által a' mustrán.

* * *

Páris, Május' 25-dikén. A' Moniteurben ilyen jegyzéseket adatott ki az Orzáglóffék, az Angliai hadi Proklamatzióra: — „Az Angliai Király Proklamátziója, e' szerént közönséggé tétetődék, a' melly mellé valának azon 145 darabokból álló Dokumentomok is ragasztatva, a' mellyek az ellenünk való hadakozásnak indító okait fejezik ki. Ez a' könyv 72 részekből áll, a' mellyek között tsaktiz, hivatal szerént valók találtnak; 's ezek is többire tsak apróságok; a' hátra lévő 62 darabok, a' Ministereknek az ő Agen-

seikhez, vagy ezeknek azokhoz írott leveleik, a' mellyek az elsőknél Cancellariáikban az ő tettések szerént formáltattak. A' leg fontosabb nyilatkozatások, a' mellyekből az Anglus nemzet a' Fr. Országglószék magaviseletét, 's az alkudozásoknak igazi folyásokat leg valóságosabban szemlélhette volna, gondossan elhalgattattak; mások megtsonkáltatva közöltettek a' Parlamentommal. Az Anglus nemzet szabadnak nevezi-e' még is magát? a' nemzetnek pedig a' Parlamentom a' képviselője. Ezen Ujságban (a' Moniteurben) mind ezek az irások hűségesen ki fognak adattatni, mivel hogy a' Frantzia nemzetnek szeméi előtt nem kell semminek eltitkoltatva maradni. Ha a' hivatal szerént való leg fontosabb nyilatkozatások kihagyattnak, és az olyan levelek, a' mellyeknek orrigináljaik kezünkben vannak, megtsonkáltatnak: mit tarthatunk azokról az egygyütt való beszélgetésekről, a' mellyeket az Anglus Agensek, Ministerjeiknek megírtak, 's ezek azután olyan formába öltöztették, mint jónak gondolták. Azonközben, ötven millió emberek készülnek az egymással való szembefzállásra, 's egymás' megöklésre. Az Angliai Országglószéknek egy idő-ólta való főszédelgése, nem tartóztathatja magát, kétség kívül azt hitetvén el magával, hogy nekünk sem fegyverek sem vasmatskáink nintsenek. Mit gondol London a' jövő világ' itéletével! Elég, ha a' Parlamentom, az ő tagjainak nagy része a' költött irások által feltüzessítettvén, meg teszi a' Királyi követtségre a' maga közönő levelét. Mit kívának többet a' Brit. Ministerek? "

Páris, Majus' 26-dikán. Tegnap a' Törvényhozó Gyűlésnek egy számos tagokból álló Depu-

latziója, a' Conservator Szenatus pedig és a' Tribunatus egész sereggel, az Első Konzulhoz mentek audientziára. A' Szenatus' nevében ennek Vice-Elölülője Harville, a' Tribunátus' nevében pedig ennek Elölülője Trouve, beszélettek. Eléb mindeniknek közönségesen felelt a' Konzul; azután pedig sokakkal a' tagok közzül különösen is beszéltetett. A' beszédjiből ezeket tartották meg némelyek: — „

„Mi kéntelenítettünk a' hadakozásra, hogy a' megtámadókat vissza verjük. Mi ezt ditsőségge fogjuk tenni. A' Szentsegy főbírájának azon érzékenysége, hogy ők, ilyen körülállások között ilyen önként való felindulással az Országlószékhez járulnak, leg jobb előre való jel. Ügyünknek igaz vóltát még ellenségeink is megismérték, midön az Orosz Császár és Pruszszus Király' közbenjárásokat, a' kiknek igaffágos vóltokat egész Europa megismeri, el nem fogadták. Sőt ugy látzik, hogy a' Brit. Országlószék mintegy kényszerítette tselekedte vólna, hogy a' nemzetet, a' Parlamentomba küldött tudósítások által megtévelytse, ennyiben, hogy azokat az irásokat a' mellyek a' Fr. Országlószéknek mérséklettségét az Anglus nemzetnek szemibe tüntették volna, elmellözte. Némely irások, a' mellyek közönségessé tétetődtek, fontosabb részeikben tsonkáltattak meg. Az irások' több darabjai, az Anglus Agensek titkos levelezéseikből szedettek ösfze: a' mellyek'hát az illy fontos vetélkedésekben nem szolgálhatnak tsalhatatlan Dokumentomok gyanánt, minthogy egész valóságok, tsak egy-egy magános embernek egyenességén fundálódik. Némelyek ezek közzül tárgyaikra nézve is költe,

mények, a' milyen p. o. az a' levél is, mellyben azt írta meg Lord Withworth, hogy az Első Konzul mitsoda beszédet tartott véle utóljára, midőn őtet tsak különösen magához hivatta volna. Talám azt gondolta az Angl. Országlólszék, hogy Fr. ország egy Indiai Kolonia, és nekünk sem igaz ügyünk' kinyilatkoztatására, sem a' magunk igazságos védelmezésére, nem volna módunk? Ritka igazlátalanság egy olyan Országlólszéktől, a' ki fegyverbe öltözteti az ő népét, azt mondván neki, hogy őtet Fr. Ország meg akarja támadni. A' Brit. Országlólszék által ellenünk kihirdetett levelek között találhatjuk Miniser Talleyrandnak is egy levele, a' mellyet egy Kereskedő Biztosunkhoz írt. Ezt annak bizonyosságául adták ki, hogy a' mi kereskedésre ügyelő Biztosainknak vezedelmes útásitásaik lettek volna. Ez olyan közönséges útásítás, a' melly minden kereskedésre ügyelő Biztosainknak adódni szokott. E' majd minden Europai nemzeteknél szokásban van. Fr. országban már Colbert alatt szokásban vólt. Hogy kereskedő Biztosaink, katona rendbéliek volnának, mint a' Brit. Ministerek erőffítik, ez ellen az egész világ pártfogónk lehet. Többire polgári tiszték, vagy pedig annak a' Tanátsnak tagjai vóltak, a' mely a' hadakozás idején a' prédába nyert ellenséges portékákra ügyel — 's több e' félék.

Páris, Jun. 2-dikán. A' Rouenben hadifogjokká tétetett Anglusok, a' Komendansnál minden vasárnap megjelenni tartoznak, arra nézve, hogy nintsen-é valami újság. — A' Moniteur egy Genuai, Május 19-dikén költ levelet adott ki, melynek ilyen kedvetlen tárgy a' foglalata: — „

„Egy hajó érkezett ide a' Malthai kikötőhely.

ből, olyan tudósítással, hogy a' peftis ezen szigeten az Anglus katonák között kiütvén, rettenetes pufztitást víszen véghez. Napjában több mint 60 ember hull el az őrző seregben: 's már a' lakosokba is beléjek kapott. Nagy vigyázás van a' Siciljai partokon, hogy oda is által ne kapjon. "

A' Conservator Szenátus azt végezte, hogy jövedelmének egy részét egy 120 ágyus Linea hajónak mennél nagyobb siettséggel leendő készíttetésére fordítván, ezen hajót ajándékozza a' Respublika molteni szükségére. Ezzel, mint követésre méltó példával akart a' Szenátus előmenni, a' mellynek már látszik is némünémű foganatja. Az Antverpiai kereskedők 660 ezer Livrát tettek öszsze, egy 44 ágyus Fregátnak hasonló tzelra való készíttetésére. — Egyéb eszközök is kezdenek előfordulni a' hazafiak buzdittatásokra, 's buzgóságoknak hevítésére. A' Szenatusnak, Törvényhozó Gyűlésnek, és Tribunátusnak mind azok a' tagjai, a' kik valaha katonák voltak, Május' 30-dikán nagy vendégséget tartottak egygyütt. Az egész társaságot — a' jó boron kívül — a' haza' környülállásairól való beszélgetések foglalatoskodtaták. A' pohar-elköszönéseket az öreg Gen. Kellermann komandírozta, a' ki minnyájok között legidősebbnek lenni találtatott. Ittak — 1)ször, a' Respublikáért — 2)ször, a' Nagy Bonaparteért — 3)ször, a' Második és Harmadik Konzulokért — 4)ször, a' Respublika' fő Tanátsai és minden Frantziák között való egygyellégért — 5)ször, a' békekellégszerető Országlószékekért — 6)ször, a' tengereken való szabadságért — 7)ször, a' kereskedés' virágzásáért — 8)ször, a' Respublika seregeiért — 9)ször, azon vitézért, a' ki a' Kötéft meg-

szegő nép' földjére; leg előbb ki lépik. Gen. Duroc, a' ki az egész társaság hivatalára jelent meg ezen vendégségben, hasonlóképpen ezen társaság' kérésére magára vállalta, hogy az Első Konzult a' vendégek tisztelete 's minnyájok szeretete felől bizonyossá fogja tenni.

A' sok esztendőök alatt is elalhatatlan hazaszeretétnek, szép példáját adta nem igen rég egy Anglus szolgálatban meg hólt Frantzia születésű Martin nevű Generális. Lyon várossában, betűlletes de sok gyermekű szüléktől az 1735 dik esztendőben vévén származását, 18 esztendőskorában egy Frantzia Regimentel élevezett Napkeleti Indiába, a' hol nem tudják mi okból, a' Frantzia szolgálatot elhagyván, az Angliai Kereskedő-kompania szolgálatjára lépett által. Talentomai's vitéz magaviselete által Generáliffágot ért, és Bengalában Kalkuttai Komendánssá neveztetett. Hanem, hogy szívében mind végig Frantziának maradt, megmutatta a' Testamentoma által, a' melyet halála előtt két esztendővel ugyantsak Kalkuttában maga után hagyott, a' mellyben Lyon várossának, valamely köz hasznú Institutumnak fundatására, másfél millió Livrát rendelt azon jó neveltetésért, a' melyet ezen városnak köszönt. Nagy summát rendelt arra is, hogy annak interesse által minden esztendőnként bizonyos személyek szabadittassanak ki a' fogházakból, a' kik oda adósságaikért tétettek be. Hagyott azonközben ezen köz hasznú fundátziók mellett atyafiainak is elegedendőt. — Az Országglószék' rendeléséből egy szép emlékezet oszlopot emeltet ezen valóban boldog emlékezetű embernek Lyon várossa a' magának egyik piatzán.